

**Szanowni Państwo
Posłanki i Posłowie
do Parlamentu Europejskiego**

W związku z toczącymi się obecnie w Parlamencie Europejskim pracami legislacyjnymi nad rewizją dyrektywy w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, jako producenci płyt drewnopochodnych chcielibyśmy podkreślić, że naszym zdaniem należy wstrzymać dopłaty do spalania pierwotnej biomasy leśnej w sektorze energetyki oraz zaprzestać uznawania tak wytworzonej energii za pochodzącą ze źródeł odnawialnych.

Z kolei spalanie wtórnej biomasy leśnej (tj. pozostałości przerobu tartaczego: trociny, zrębki, zrżyny) powinno być wspierane tylko wtedy, gdy nie może być ona wykorzystana przez przemysł do wytworzenia produktów drzewnych, tzn. po pełnym zastosowaniu zasady kaskadowego wykorzystania drewna.

Najbardziej istotną kwestią jest to, że spalanie drewna, które zyska status drewna energetycznego będzie subwencionowane. Wiąże się to z dopłatami ze strony budżetu państwa, czyli obywateli do funkcjonowania firm energetycznych, w których Państwo nie jest jedynym udziałowcem.

W wyniku tego energetyka zyskuje przewagę konkurencyjną nad pozostałymi uczestnikami rynku, czyli przedsiębiorcami drzewnymi, podczas zakupu drewna z Lasów Państwowych.

Uważamy, że marnotrawstwem jest przeznaczenie na cele energetyczne jakiegokolwiek rodzaju włókna drzewnego, które może być wykorzystywane jako surowiec do dalszego przerobu w przemyśle. Tym bardziej taki surowiec nie powinien zostać objęty subwencjami.

Chcielibyśmy z całą mocą podkreślić, że do produkcji płyt wiórowych, pilśniowych oraz MDF w pełni może być wykorzystywane drewno gorszej jakości m.in. drewno poużytkowe (recykling), drewno posuszowe, drewno z ograniczonym stopniem zgnilizny, a także pozostałości poprodukcyjne przerobu tartaczego tj. trociny, zrębki, zrżyny. Ww. rodzaje drewna stanowią pełnowartościowy surowiec do produkcji płyt drewnopochodnych.

Konsekwencje subwencionowanego spalania drewna w celu wytworzenia energii odbiją się niekorzystnie zarówno na kondycji przedsiębiorców wykorzystujących go w procesie produkcji płyt drewnopochodnych, jak też i na poziomie emisji CO₂. W wyniku rywalizacji dotowanej energetyki z przemysłem przetwarzającym drewno następuje zmniejszenie możliwości produkcyjnych branży. Także efekt wiązania gazu cieplarnianego w gotowych produktach zostanie znacznie zmniejszony. Tarcica, płyty, meble, panele podłogowe i wszystkie wyroby z drewna i papieru wiążą CO₂ na wiele lat. W tym procesie redukcji dwutlenku węgla drewno jest efektywnie wykorzystywane. Spalanie drewna w celu produkcji energii może odbywać się dopiero na końcu łańcucha wykorzystania

i recyklingu surowca. Proste spalanie drewna celem uzyskania energii, znacznie skraca cykl, w którym dwutlenek węgla jest zatrzymywany w gotowych produktach.

Krajowy przemysł płytowy zajmuje pod względem produkcji 2 miejsce w Europie oraz 7 na świecie i stanowi m.in. podstawę rozwoju i potęgi krajowego przemysłu meblowego, którego udział w PKB wynosi prawie 3%.

Wojna w Ukrainie wywołała poważny niedobór drewna na polskim rynku. W związku z tym szczególnego znaczenia nabiera właściwe traktowanie drewna w każdej postaci jako surowca strategicznego dla polskiego przemysłu drzewnego.

Z poważaniem

dr inż. Jędrzej Kasprzak
Prezydent
Stowarzyszenia Producentów
Płyt Drewnopochodnych w Polsce